

POLITIEKE ACTUALITEITSMOTIE

Als een regering van werkgevers en rijken ons blijft zoeken ... zal ze ons vinden!

1. Het is nu bijna 2 maanden, nauwelijks 60 dagen, dat de federale regering van eerste minister Michel en zijn schaduw-premier De Wever werd ingezworen. Twee maanden tijdens dewelke alle werknemers en meer algemeen alle generaties (met inbegrip van de jongeren en de gepensioneerden), vrouwen, de verenigingen, de culturele sector en het leefmilieu slachtoffer zijn van onophoudelijke aanvallen. Met uitzondering van de patroons en de superrijken, **blijft niemand gespaard.**
2. Deze regering in dienst van de werkgevers haalt de oude trukken van de jaren '80 terug uit de doos. Het uitgangspunt van deze verouderde maatregelen is de bevolking te doen geloven dat als het beter gaat met de werkgevers, als het beter gaat met de aandeelhouders, als het beter gaat met de miljonairs ... het beter gaat met de economie. En opdat het met hen beter zou gaan, moet men hen geschenken geven. Om de middelen voor dergelijke geschenken te vinden, moet alles door de liberale molen worden gedraaid: meer werken om minder te verdienen, loonbevriezing, indexsprong, verzwakking van de sociale zekerheid, uitsluiting van werklozen, besparingen bij de openbare diensten, verlenging van de loopbaan en hier houdt het nog niet op. Anders gezegd, het plan van de regering Michel-De Wever is de rijksten geschenken te geven en de werknemers soberheid op te leggen. Overal waar een dergelijk beleid werd gevoerd, is duidelijk gebleken dat het niet werkt. Zelfs de OESO erkent de nefaste gevolgen van dergelijke maatregelen. Dit beleid doet de werkloosheid, de armoede en de ongelijkheden toenemen. Het is meer dan ooit nodig om deze tendens om te buigen. De aanvallen van onze regeringsleiders getuigen van economische en sociale agressie. Meer nog, onze democratie wordt belaagd. Het stakingsrecht wordt in vraag gesteld, er wordt steeds meer gesproken over rechtspersoonlijkheid voor de vakbonden, over de oprichting van een nationaal veiligheidsagentschap en het inzetten van het leger voor de ordehandhaving op straat. De vakbonden en de verenigingen worden slechts pro forma geraadpleegd. 120.000 mensen komen op straat in Brussel en de regering blijft potdoof. Met uitzondering van de patroons en de superrijken, **wordt niemand gehoord.**

3. Als reactie op de soberheidsmaatregelen heeft het gemeenschappelijk vakbondsfront ABVV-ACV-ACLVB een syndicaal weerwoord gegeven gebaseerd op een interprofessioneel eisenbundel en actieplan dat even krachtig is als de aanval.

Een duidelijke eisenbundel:

- Geen indexsprong.
- De vrijheid om over loonsverhogingen te onderhandelen, want dit brengt de werknemers en de economie de nodige zuurstof.
- Geen pensioen op 67 jaar en het behoud van de brugpensioenstelsels (vanaf 55 jaar) en het vervroegd pensioen (vanaf 60 jaar).
- Een fiscaal regime dat eindelijk de multinationals, de grote vermogens doet betalen en waarbij het inkomen uit kapitaal op dezelfde manier wordt belast als het inkomen uit arbeid.
- Het behoud en de versterking van onze sociale zekerheid.
- De verdediging van de openbare diensten en het statuut van de werknemers uit deze sector.
- Een echt relancebeleid met meer bepaald financiële steun voor de economie, de openbare investeringen in de diensten aan de bevolking en de grote openbare werken. Financiële stimuli (BTW) zijn eveneens nodig voor milieuvriendelijke renovatiewerken. Dit alles moet uitmonden in jobcreatie en meer koopkracht voor de bevolking.
- De verdediging van de syndicale rechten en meer bepaald de weigering van elke inperking van het stakingsrecht.

Een mobiliserend actieplan:

- Op federaal vlak
 - Op interprofessioneel vlak
 - In gemeenschappelijk front
 - Stapsgewijs
4. Dit eisenbundel en actieplan hebben heel wat werknemers het nodige vertrouwen gegeven. De Algemene Centrale – ABVV wil alle militanten en medewerkers bedanken die hebben bijgedragen tot het welslagen van de informatievergaderingen, de sensibiliseringsacties, de betogingen en de stakingen die tot nu toe zijn doorgegaan. Het was lang geleden dat de syndicale beweging een dergelijke vastberadenheid aan de dag heeft gelegd en zoveel afgevaardigden en leden heeft gemobiliseerd. De eensgezinde cohesie van ABVV federaal met al zijn centrales, intergewestelijken en gewesten, evenals de eenheid van het vakbondsfront van de basis tot de top, hebben sterk bijgedragen tot het succes van dit actieplan. De volgende algemene staking op 15 december 2014 zal ongetwijfeld ook veel volk op de been brengen.

5. Als reactie op de soberheidsmaatregelen hebben heel wat verenigingen hun stem laten horen. In Vlaanderen brengt «Hart boven Hard» een 1000-tal verenigingen en duizenden burgers bijeen. Langs Franstalige zijde werd net een gelijkaardige beweging opgericht onder de naam « Tout Autre Chose ». Beide initiatieven benadrukken het belang om een andere denkwijze aan te nemen en nieuwe oplossingen uit te dokteren. Oplossingen op basis van een rechtvaardige herverdeling van de geproduceerde rijkdom (via de lonen en een billijke fiscaliteit) en gestoeld op het solidariteitsprincipe.
Voor de Algemene Centrale – ABVV zijn deze initiatieven cruciaal voor het welslagen van de sociale beweging. Hiermee kunnen wij bruggen slaan tussen alle verzetshaarden en de hoop doen groeien.
6. De Algemene Centrale - ABVV, samengekomen in congres, waarschuwt alle regeringen die het in hun hoofd zouden halen een soberheidsbeleid te voeren in dit land. Als ze doof blijven voor de burgers, zullen de werknemers hun verzet opdrijven door nog meer in te zetten op de sterke punten van de aangevatte strijd (interprofessioneel eisenbundel, actieplan en samenwerking met het middenveld en de burgerbeweging).
7. In één adem door roepen we de werkgevers op om via hun werkgeversfederaties geen steun meer te verlenen aan onrechtvaardige, onevenwichtige en inefficiënte regeringsmaatregelen. In deze omstandigheden kan de sociale vrede niet gewaarborgd worden. Noch interprofessioneel, noch sectoraal, noch in de bedrijven. We hebben nood aan een volwaardig sociaal overleg wars van enig regeringskeurslijf. Vandaag is sociaal overleg in de sectoren gewoonweg onmogelijk.
8. De publieke opinie weegt op het politieke debat. Doorwerken tot 67 jaar of de loopbanen verlengen is onaanvaardbaar. Zeker voor de zware en/of belastende beroepen. Het verlagen van de inkomens van de mensen, of ze nu werknemers of uitkeringsgerechtigden zijn, kan evenmin door de beugel. We aanvaarden niet dat werklozen, zieken en bruggepensioneerden met een schuldgevoel worden opgezadeld. Het is toch ongelooflijk dat zij die voldoende geld hebben aan de belastingen ontsnappen en niet bijdragen naar verhouding van hun inkomens. Dat is de inzet van het openbare debat over de tax-shift.
9. Op grond van deze vaststellingen beslist de Algemene Centrale – ABVV om haar acties voort te zetten en geeft ze mandaat aan de instanties van de Algemene Centrale – ABVV en het ABVV federaal om een actieplan uit te werken voor na 15 december 2014. In de komende dagen zal ze samen met alle centrales en gewesten van het ABVV, en in overleg met het vakbondsfront een federale en interprofessionele strategie bepalen en beslissen over het vervolg van de mobilisatie- en stakingsacties. Het doel is de regering een stap achteruit te doen zetten en de werkgevers, zowel op interprofessioneel, sectoraal als bedrijfsvlak, te verplichten om opnieuw rond de onderhandelingstafel te gaan zitten en het gesprek aan te vatten op grond van de syndicale eisen.

10. In afwachting maken we de volgende afspraken:

- We verwachten iedereen aan de stakingspiketten op maandag 15 december 2014.
- We laten onze stem horen in en rond het Parlement tijdens de stemming van de antisociale wetten die op 17 en 18 december doorgaat.
- We steunen de protestacties tegen de Europese bezuinigingen tijdens de Europese top op 19 december.
- We nemen deel aan de nieuwe sensibiliserings- en protestacties, de betogingen en de stakingen in januari-februari en maart 2015.

De sociale herfst was heet, de sociale winter zal even streng zijn!

